

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тимбры (пулове) 50 гроша за годинъ. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вмѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 13 ЯНУАРІЙ 1877.

Брой 2.

ИЗВѢСТІЕ.

По принципъ на непостояннѣ-тъ цѣна на кайме-то и на пощенскы-тъ Турскы тимбры, ний не можемъ да пріемемъ по-малко отъ 50 гроша въ кайме или въ пощенскы Турскы тимбры за Седмиченъ-тъ Зорницъ за годинъ и по-малко отъ 8 1/2 гр. за Мѣсеченъ-тъ. Слѣдователно ний извѣстяваме на настоятели-тъ си да не земамъ вече по-малко отъ това количество.

Первый-тъ и второй-тъ броеве на Зорницъ за 1877 ще сѣ испращатъ само на онѣзи които сѣ поръчили въстникъ-тъ.

Слѣдъ първы-тъ два броя не ще сѣ пращатъ никаквы листове на никого отъ когото не сѣ сѣ пріели спомоществованія-та напълно, най-малко за шесть мѣсеца; нито ще сѣ пращатъ нѣкому повече листове отъ за колкото той е прѣдплатилъ.

Извѣстяваме на всички, които не сѣ пращатъ спомоществованія-тъ напълно, че не ще почнемъ да имъ пращамъ листове додѣ не пріемемъ отъ статъкъ-тъ или додѣто не прѣмине доволно ерѣме, което да сѣ посрѣтне сѣ недоплатены-тъ имъ пары. Ако бы нѣкой да не получава листове-тъ, които сѣ поръчалъ, той нека прѣсметне добръ дали е пратилъ стойность-тъ напълно споредъ цѣнъ-тъ въ извѣстіе-то.

Спомоществованія-та за Мѣсеченъ-тъ Зорницъ не сѣ пріематъ за по-малко отъ единъ годинъ.

Пощенскы-тъ разности не трѣбва да сѣ изваждатъ отъ спомоществованія-та.

ЧУДЕСА-ТА ХРИСТОВЫ.

Исусъ Христосъ не само е прогласилъ себе си за Сынъ Божій, но още е обявилъ че той е потвърдилъ това свое притязаніе чрѣзъ чудеса-та, които е извършилъ. Нужно е, прочее, да испытамы дали той дѣйствително е правилъ чудеса. Ако не е правилъ, то ний трѣбва да отхвърлимъ притязаніе-то му като лъжливо; но ако е правилъ, то трѣбва да го пріемемъ за истинно.

Този въпросъ на здравомыслящы-тъ чловѣцы сѣ види да е просто единъ исторически въпросъ, който трѣбва да сѣ рѣши споредъ исторически-тъ доказательства. Твърдѣ глупаво ще бѣде за насъ да утвърдимъ, безъ да имамы достаточны исторически доказательства, че Исусъ Христосъ е правилъ чудеса; и еднакво глупаво ще бѣде до отречемъ че той е правилъ, ако има такы-ва доказательства. Нѣкои нынѣшни невѣрники, обаче, сѣ повинни за тѣзи глупость. Тѣ отказватъ да зематъ въ

вниманіе исторически-тъ доказательства за чудеса-та Христовы. Страусъ казва: «Ний, безъ да търсимъ доказательства, отхвърлямы всички-тъ чудеса, като просто невъзможны и непримиримы сѣ извѣстны-тъ и всеобщы-тъ законы, които управляватъ събитія-та». Такава е мѣдрость-та на нынѣшно-то невѣріе! Другы невѣрники, при всяко че не пріематъ глупость-тъ на Страуса, утвърдяватъ че чудеса-та сѣ неимовѣрны. Другы пакъ казватъ че дѣлата, които Исусъ е извършилъ, не сѣ сѣщинскы чудеса. Нека разгледамы вкратцѣ тѣзи възраженія на невѣрники-тъ.

1. Чудеса-та невъзможны ли сѣ?

Защо сѣ тѣ невъзможны? Ний пріемамы че има нѣкои прѣдполагаемы случаи, въ които чудеса-та щѣхъ да бѣдѣтъ невъзможны.

1) Ако наистинъ да нѣма Богъ, то не може да има чудо; зашто чудото е свѣрхестественно явленіе на единъ божественъ силъ; но ако нѣма божественно сѣщество, то нѣма и источникъ, отъ който такава сила трѣбва да произлѣзе. Но това прѣдположеніе не може да сѣ пріеме, защото има Богъ. Само безумный-тъ казва въ сърдце-то си че нѣма Богъ; и твърдѣ малцина хора сѣ намирамъ които исповѣдватъ такова безуміе. Безбройны и неопровержимы доказательства има за сѣществованіе-то на единъ Създателъ; и ако има Създателъ, зашто сѣ невъзможны чудеса-та? Онзи, който е създалъ свѣтъ-тъ, трѣбва да е свободенъ да прави каквото иска сѣ онова което самъ е създалъ. Както е былъ свободенъ, когато е създалъ свѣтъ-тъ, така трѣбва да бѣде свободенъ да управлява свѣтъ-тъ споредъ свѣршеннѣ-тъ си мѣдрость. Глупаво е да утвърдява нѣкой, че Създателъ-тъ е подчиненъ на онова, което той самъ е създалъ, и че той трѣбва да подчини себе си и естество-то си на качества-та на онова, което зависи свѣршенно отъ неговъ-тъ воля. Глупаво е още да утвърдява нѣкой че Създателъ-тъ, който е направилъ всички-тъ части, отъ които вещественный-тъ свѣтъ е съставенъ, и всички-тъ естествены силы които дѣйствувать въ тѣхъ, не може да управлява дѣйствіе-то имъ споредъ свѣршеннѣ-тъ си мѣдрость. Явно е че нищо не може да ограничи Божественнѣ-тъ дѣятелность, освѣнь само-то божественно естество и собственны-тъ му свѣршенства.

2) Ний пріемамы, обаче, че ако и да има Богъ, пакъ ако може да сѣ докаже че всякаквы чудеса сѣ необходимо противны на естество-то му и на свѣршенства-та му, тогава чудеса-та трѣбва да сѣ считатъ за невъзможны, защото не може да сѣ прѣдположи че Богъ ще направи онова, което е против-

но на собственны-тъ му свѣршенства.

Ний пріемамы още че възможно е да си въобразимъ чудеса, които да бѣдѣтъ противны на свѣршенства-та Божіи; но кой може да докаже че всякаквы чудеса сѣ противны на тѣхъ? Истина е че Богъ въобще обявява свѣршенства-та си чрѣзъ редовно-то дѣйствіе на силы-тъ и на законы-тъ, на които той е подчинилъ вещественный-тъ свѣтъ. Голѣмо високомѣріе е, обаче, за краткоживущы-тъ и слабоумны-тъ му твари да кажатъ, че този е единичный-тъ начинъ по който Богъ може да объяви славъ-тъ си; и още по-голѣмо високомѣріе е да кажатъ че всякое друго обявленіе на неговъ-тъ силъ и мѣдрость, освѣнь чрѣзъ обыкновенны-тъ законы и силы на вещественный-тъ свѣтъ, щѣше да унижи славъ-тъ му. Свѣсъмъ невъзможно е за чловѣцы-тъ да докажатъ че чудеса-та, които сѣ извършени за да обявятъ на свѣтъ-тъ нравственны-тъ свѣршенства на Бога, и особенно любовь-тъ му за чловѣческий-тъ родъ, сѣ противны на естество-то му; и слѣдователно тѣ не можѣтъ по този начинъ да докажатъ че чудеса-та сѣ невъзможны.

3) Ний пріемамы още че ако чудеса-та сѣ въ противоположность сѣ вѣчный-тъ планъ Божій, или ако трѣбва да сѣ считатъ като притуркъ на този планъ като че нѣкой недостатѣкъ сѣ е намѣрилъ въ онзи планъ, то трѣбва да ги отхвърлимъ. Ако трѣбва да тѣкувамы чудеса-та като нѣщо, което Богъ е былъ принуденъ по-послѣ да прибави на вѣчный-тъ си планъ, зашто не можалъ да го извърши по прѣдначертанный-тъ си начинъ, именно, чрѣзъ естественны-тъ законы и силы, то и ний не можемъ да ги считамы за възможны, защото Божій-тъ вѣченъ планъ непрѣменно е былъ свѣршенъ отъ начало-то. Но кой може да докаже че Богъ не е включилъ въ вѣчный-тъ си планъ всички-тъ чудеса, които сѣ споминувать въ Библиѣ-тъ? Никой. Всяко което ний можемъ да сѣ научимъ относительно за вѣчный-тъ му планъ, е онова което Богъ е благоволилъ да открие въ Слово-то си и въ дѣла-та си; и какво доказательство можемъ да откриемъ въ тѣхъ че е было прѣдопрѣдѣлено въ вѣчный-тъ му планъ никога да не прави чудеса? Никакво. Истина е че то е съгласно сѣ вѣчный-тъ планъ на Бога щото той въобще да дѣйствува посредствомъ естественны-тъ законы, но дѣ е той открилъ намѣреніе-то си никога да не дѣйствува по никои другъ начинъ? Нийдѣ; и ако Богъ не е ограничилъ самъ себе си, кой ще търси напразно да го ограничи? «Кой е измѣрилъ духъ-тъ Господень, или му е былъ свѣтъникъ?» Ако Богъ е съ-

здалъ други царства по-великы отъ царства-та на вещественный-тъ свѣтъ, сир. духовны царства; ако той е турилъ въ дѣйствіе законы по-славны отъ законы-тъ, на които той е подчинилъ вещественный-тъ свѣтъ, сир. нравственны законы; ако намѣреніе-то му е да покаже единъ по-славнъ силъ отъ силъ-тъ които дѣйствува сега въ вещественный-тъ свѣтъ; и ако той има единъ цѣль, много по-великѣ отъ упазваніе-то на вещественный редъ на този погнѣвающъ свѣтъ, сир. избавленіе-то на словесны-тъ сѣщества отъ вѣчно-то погубленіе, кой е чловѣкъ-тъ дѣто да го ограничи и да му каже че чудеса-та сѣ невъзможны? Такова едно опытаніе щѣше да е толково глупаво колкото и нечестиво.

(Слѣдва).

ДВА ВИДА ХРИСТІАНИ.

1.

Полѣзно ще е да разгледамы разны-тъ видове Христіаны, които сѣ сѣ явявали въ исторіѣ-тъ на Христіанскѣ-тъ Церквѣ, да сравнимъ разны-тъ имъ качества и вліянія, и да испытамы кой отъ тѣзи видове най-добръ сѣ съобразява сѣ ученія-та и сѣ примѣръ-тъ на Исуса Христа.

Христіанство-то, когато то сѣ пріема искренно и сърдечно, е една животворна сила и има голѣмо вліяніе върху чловѣцы-тъ и общество-то; и туй вліяніе ще бѣде много или малко полѣзно споредъ каквото направленіе му сѣ даде. Явно е отъ церковнѣ-тъ исторіѣ, че въ минѣлы-тъ вѣкове Христіанство-то не е извършило всичко което е можало да извърши, по причинъ че то не е посвѣщавало силъ-тъ си всѣкога на най-важны-тъ дѣла, но, напротивъ, сѣ е занимавало често сѣ прѣдмѣты отъ второстепеннѣ важность.

Нека разгледамы сега тѣзи два вида Христіаны, които сѣ сѣ появявали въ минѣло-то, сѣ цѣль да присвоимъ прѣвѣсходства-та на два-та вида и да отобѣгнемъ отъ недостатѣцы-тъ и на два-та.

Первый-тъ классъ сѣстои отъ онѣзи, които сѣ прѣдаватъ почти исключительно на Христіанскы 'размышленія и посвѣщенія за своѣ-тъ духовнѣ полъж; а второй-тъ классъ сѣстои отъ онѣзи, които сѣ прѣдаватъ повече на Христіанскы дѣла за духовнѣ-тъ полъж на други-тъ.

Въ този брой ний ще споменемъ вкратцѣ нѣкои отъ прѣвѣсходства-та и недостатѣцы-тъ на первый-тъ классъ Христіаны.

Истинны-тъ, които сѣ открыты въ Слово-то Божіе, сѣ достойны да занимаватъ най-высокы-тъ силы на че-

ловѣческий-тъ умъ, и сѣ възможны да възбуждають най-благородны-тъ чувствованія на челоѣческо-то сѣрдце. Сѣвършенный-тъ примѣръ на Исуса Христа заслужава постоянны размышленія; и небесны-тъ му поученія заслужають повседневно изучаваніе. И за това не е чудно дѣто нѣкои Христіани, които сѣрдечно сѣ го приели за божественъ Спаситель, сѣ си посветили въ духовны размышленія и сѣ си старали чрѣзъ непрѣстанны молитвы да подражавать примѣръ-тъ му. Много добры слѣдствія е имало отъ старанія-та на такыя челоѣцы. Тѣ толкозъ добръ сѣ изучавали Слово-то Божіе, и сѣ прониквали толкозъ дълбоко въ ученія-та му, щото сѣ могли почти въ всѣкой стихъ да откриють новы значенія и отъ тѣхъ да усѣщать едикъ силъ, която е неизвѣстна на обыкновенны-тъ читатели. Умове-тъ имъ сѣ были толкова заняты сѣ размышленія за Бога Отца и за Спасителя Христа, щото набожны-тъ имъ чувства много сѣ были развиты. Постоянна-та имъ цѣль е была да подражавать примѣръ-тъ на Христа въ всичко, и да подчиняють цѣлый-тъ си животъ на него-въ-тъ волю. Тѣ сѣ испытывали сѣрдцата си, борили сѣ съ злы-тъ си наклонности, умъртвявали похоти-тъ си и повседневно сѣ старали да станють святи както Богъ е святъ.

Такыя духовны размышленія, наистинѣ, не сѣ были безъ добры слѣдствія, но когато челоѣцы-тъ сѣ прѣдавали себе си исключительно на тѣхъ, имало е и лошы слѣдствія. Въ такыя случаи челоѣцы-тъ сѣ были наклонны повече отъ колкото трѣба да сѣ отстраняють отъ съобщеніе съ подобны-тъ си. Потрѣбно е и полезно е за всѣкой челоѣкъ да сѣ оттегля настраиъ всякой день, но малко врѣме, въ което да има по-тѣсно съобщеніе съ Бога, но не ся види да е по волю-тъ Божію, щото челоѣцы-тъ да прѣминувають цѣлый-тъ си животъ въ уединеніе. Христіанинъ-тъ, който бѣга отъ борбы-тъ въ свѣтъ-тъ, не е мже-ственъ; и онзи не прилича на Христа, който даже за да спасе себе си, сѣ оттегля отъ подобны-тъ си, и сѣ отказва да наставлява просты-тъ, да утѣшава скѣрбны-тъ и да помага на нуждающы-тъ ся.

При това, онѣзи, които посвящаютъ себе си исключительно на духовны размышленія, сѣ наклонны до нѣкъдѣ да сѣдять строго онѣзи, които сѣ занимають повече отъ повседневы-тъ грижи на този свѣтъ. Тѣ не могатъ да съчувствуютъ напълно съ онѣзи, които сѣ по-изложени на трудове-тъ и на искушенія-та на този животъ, и за това тѣ сѣ по-наклонны да сѣ занимають съ свое-то духовно усѣвършенствованіе, нежели съ нужды-тъ на подобны-тъ си.

Онѣзи, които сѣ прѣдавать исключительно на духовны размышленія и посвященія сѣ наклонны и понѣкога да сѣчитать себе си по-праведны отъ другы-тъ и да сѣ надяють за спасеніе-то си повече на духовны-тъ си размышленія и на релігиозны-тъ си чувствованія нежели на Христа.

Такыя сѣ нѣкои отъ добры-тъ и отъ лошы-тъ слѣдствія, които сѣ показвали въ животъ-тъ на първы-тъ класъ Христіани.

(Слѣдва) Р. Томсонъ.

Мравешкы колибы.

МРАВЫ.

Мравы-тъ сѣ малкы насѣкомы, прочути по трудолюбіе-то си и по искусство-то си въ граденіе-то на колибы-тъ си. Отъ тѣхъ има разны видове. Много отъ онѣзи видове мравы, които сѣ паируютъ по умѣренны-тъ страны и на два-та материка, имать слѣдующы-тъ общы чѣрты: Тѣ живють на общества отъ по нѣколко стотины и даже хыляды, отъ които плодородны-тъ женскы сѣ най-голѣмы, мѣжкы-тъ сѣ сѣрѣдны по величинѣ, а неплодородны-тъ женскы, които въобще сѣ наричатъ питателкы или работницы, сѣ най-малкы. Тѣзи послѣдны-тъ, обаче, въ нѣкои родове сѣ отъ двѣ величины, отъ които едны-тъ сѣ назовають войницы или великы работницы, а другы-тъ — малы работницы. Всичкы-тъ родове мравы сѣ мѣтятъ отъ яйца. Женскы-тъ земать яйца-та и ги излагають на слѣпечны-тъ зари сутренъ рано додѣто слѣнце-то не грѣе силно, и послѣ ги прибирають навѣтрѣ дѣто ги пазять отъ студъ и мокротѣ; тѣзи работа сѣ върши повече-то отъ питателкы-тъ. Щомъ малкы-тъ сѣ излупяють, тѣ сѣ излагають по сѣщый-тъ начинъ на слѣнце-то сутренъ и послѣ сѣ прибирають вѣтрѣ. Тѣ сѣ храняють за нѣколко врѣме съ едикъ течность, която сѣ паирира въ стомахъ-тъ на майкы-тъ. Всѣкой полкъ или всѣко поселеніе отъ мравы има свои прѣдѣлы, заѣдъ които не бива да минува нѣкой отъ онзи полкъ или онова поселеніе. Помежду тѣхъ има и стражари които не позволявають на нѣкой мравъ да минува прѣдѣлы-тъ, и често сѣ случавъ че тѣ хващатъ нѣкой прѣстѣпникъ и го заличають на главный-тъ станъ, или го връщатъ назадъ.

Мравы-тъ сѣ и крылаты животинкы. По едно врѣме сѣ прѣдполагаше че крыль-тъ имъ израствахъ слѣдъ като тѣ дохождахъ до едикъ извѣстнѣ възрастъ, но сега нѣкои учени естествоиспытатели сѣ изнаѣбрили че крыль-тъ и на мѣжкы-тъ и на женскы-тъ мравы почивають да сѣ развивають отъ само-то начало на сѣществованіе-то имъ, додѣто, слѣдъ като извършять назначеніѣ-тъ си цѣль, тѣ сѣ хвърляють като износенъ и непотрѣбнѣ дрехѣ.

Мравы-тъ показвають удивительно искусство и трудолюбіе. При това тѣ вършять работы които сѣ видять да немогуть вършувать силы-тъ имъ. Нѣкои родове построяють доста высокы колибы или моголы. Горня-та картина прѣдставя образъ-тъ на нѣкои отъ тѣзи колибы. Вѣтрѣшность-та имъ е расподѣлена на прѣграды и на много улицы. Нѣкои родове мравы правяють жилища-та си въ дървета. Тѣ провѣрять въ растящы дървета дѣлгы и въобще кривы

дупкы, които пробивають по разны посокы и понѣкога сѣ види че дупкы-тъ ще сѣ сѣрѣжыть и просѣчатъ една другѣ, но щомъ сѣ доближавать, тѣ сѣ отклоняють като оставяють помежду си едикъ стѣнѣ почти толкозъ тѣмъ колкото едикъ хартиѣ.

Тѣ всѣкога сѣ прѣпорѣчываны като примѣръ на трудолюбіе. Соломонъ казва: «Иди при мравкы-тъ, О лѣннѣ: прѣблѣдай пѣтица-та ѣ, и стани мѣдѣрь.» Прит. 6; 6.

Повечето родове мравы прѣдпочитають животнѣ хранѣ. Тѣ обычатъ мѣдъ и другы сладкы нѣща. До колкото сѣ знае тѣ не събирають хранѣ за зимно врѣме, зашто тогава тѣ ставають безчувствителны.

БОЛНИЦЫ.

Въ свѣтъ-тъ има много болести и различни страданія. Нѣкои челоѣцы сѣ болны тѣломъ, а другы умомъ. Нѣкои има слѣпы, другы глухо-нѣмы, другы сакати безъ здравы рѣчь или позѣ, или другояче болны, а другы луди. Мнозина такыя злощастныи никакъ не сѣ въ сѣстояніе да промышляють за себе си, и трѣбва или да сѣ поддѣржють отъ пріятели и благодѣтели, или да умрѣють отъ гладъ и отъ студъ.

Онѣзи страдалцы, които имать заможны родинны и пріятели за да сѣ грыжяють за тѣхъ, тѣхно-то страданіе сѣ олекчава малко; зашто тѣ сѣдять у дома си или у мили-тъ си пріятели, като вършяють каквото и колкото вече могатъ, и приимають прѣхранѣ-тъ си и облѣкло-то си отъ тѣхъ, и свѣтъ-тъ малко знае за тѣхны-тъ мѣчнотѣ и теглы. Но онѣзи страдалцы, които нѣмать родинны за да сѣ грыжяють за тѣхъ, или на които родинны-тъ не сѣ въ сѣстояніе или нѣмать присѣрдце за да промышляють за тѣхъ, то тѣхно-то сѣстояніе често става най-окаянно, ако бы нѣто общество-то имъ нѣто правителство-то имъ да не сѣ грыжи за тѣхъ. Нѣкои отъ тѣхъ сѣ принудени да стоять по крѣстопаѣтища-та гладны и безъ дрехы да просяють, другы да лѣжють нѣкъдѣ додѣ умрѣють, а другы луди да сѣ скытають почти безъ дрехы и да плашають хора-та съ выкове-тъ и съ лудуванія-та си.

Общество-то е длѣжно да сѣ грыжи за такыя злощастны. Всѣкой челоѣкъ е длѣженъ споредъ сѣстояніе-то си да отдѣля по нѣщо за бѣдны-тъ, които не сѣ въ сѣстояніе да помагють на себе си. Това е длѣжность на всѣкой христіанинъ и на всѣкой христіанкѣ. Едино отъ главны-тъ начала на христіанство-то е благодѣніе, и едикъ отъ грѣхове-тъ, за които нечестивы-тъ ще бѣдѣть осѣдени въ послѣднѣй-тъ день, е немареніе-то имъ да помагють на бѣдны-тъ, Мат. 25; 12—13. И нѣй видимъ че повече-то образовани народы, съобразно съ тѣзи длѣжность, сѣ основали нѣкаквы заведенія за такыя стардалцы. Въобще колкото повече христіанство-то и просѣщеніе-то напѣрѣдвать у едикъ народъ толкозъ по-добрь той сѣ грыжи за бѣдны-тъ си; а немареніе-то за страдающы-тъ е едикъ знакъ на не-вѣжество и на нравственнѣ и релігиознѣ безчувственность.

Нѣкои отъ Европейскы-тъ и Американскы-тъ народы имать много добры больницы. Азъ посѣтихъ нѣкои такыя благодѣтельны заведенія и не мо-

жахъ да не ся радвамъ на благородный-тъ и благодѣтельный-тъ духъ на онѣзи народы. На едно хубаво островче въ едикъ рѣкѣ край градъ-тъ Нью-Йоркъ има затворницы за виноваты, и больницы за болны и за луды. Цѣлый-тъ островъ е прѣкрасна градина, больницы-тъ сѣ окружены съ хубавы цѣвѣти, дѣрвеса и зелены моравы. Станъ-тъ вѣтрѣ въ зданія-та сѣ много чисти и добрь наредены. На двѣ-тъ имъ страны има по едикъ редъ лѣгла постланы съ дюшецы и покрыты съ чисты бѣлы чаршафы. Всѣкой болникъ е облѣченъ съ чисты дрехы. Онѣзи които глѣдять болны-тъ повече сѣ жены; тѣ сѣ чисты и пріятны госпожи, които съ благодѣль и съчувствіе пристѣпять при болны-тъ и имъ помагють въ нужды-тъ имъ. Больница-та за луды-тъ е отдѣлно зданіе, което е снабдѣно съ всичкы-тъ си потрѣбности. И въ двата вида отъ тѣзи больницы има искусны лѣкари.

Нѣколко минуты на вѣтъ отъ градъ-тъ Ютикъ, у Америкъ, има едно голѣмо заведеніе само за луды. Като глѣда челоѣкъ отъ вѣтъ и като влѣзе въ придворны-тъ му врата, той ще си помысли че е нѣкой палатъ. Зданіе-то е въ едикъ пространенъ дворъ оградѣнъ съ здравы стѣны. Прѣдъ него въ двора е една зелена моравъ (ливада), около който има хубавы цѣвѣти. Тутъ-тамъ изъ пространнѣй-тъ дворъ има разны дѣрвеса. Зданіе-то извѣтрѣ е расподѣлено на нѣколко отдѣленія въ които сѣ туряють болны-тъ споредъ сѣстояніе-то на лудость-тъ имъ; колкото по-лоша е лудость-та на злощастныи-тъ, толкозъ тѣ сѣ по-ограничени. Бой, обаче, не сѣ употрѣблява като средство за поправленіе. Онѣзи които глѣдять луды-тъ сѣ обхождать съ тѣхъ рѣшително по благо; тѣ не ги бѣжють, нѣто ги хокать. Въ заведеніе-то има искусны лѣкари. Вѣтрѣ и извѣтъ зданіе-то владѣе голѣма чистота.

Много другы такыя заведенія сѣ намируютъ въ разны страны на Европѣ и на Америкѣ.

Не можъ сега да не попытамъ, колко подобны заведенія имамы въ наше-то отечество за нашы-тъ безпомощны страдалцы? Има ли поне едно което да може праведно да сѣ нарече спиталище и въспыталище на болны и на луды? Нека всѣкой да отговори за себе си. Разговаряль съмъ ся съ мнозина съотечественныи върху този прѣдмѣтъ, но никой отъ тѣхъ не е похваляль нѣкой больницы. Знаемъ че има нѣкаквы больницы въ Цѣградѣ, въ Пловдивѣ, въ Софіѣ и въ нѣкои другы градове, но повече-то отъ тѣхъ не заслужають име-то си Когого и да попыташь за тѣхъ той ти отговаря: «Тѣ сѣ мѣста дѣто болны-тъ сѣ пращатъ да умрѣють». Нашы-тъ слѣпы и сакати стоять по крѣстопаѣтища-та. Когато нѣкой или нѣкоя има злочестинѣ-тъ да изгуби умъ-тъ си и да полудѣе, той или тя сѣ оставя да сѣ скыта или сѣ вързува съ веригы и сѣ туря въ нѣкой змиданъ. То сѣ знае че това не става съ всичкы-тъ нашы болны и луды; мнозина отъ тѣхъ имать заможны и съчувствителны родинны или пріятели, които по едикъ или по другъ начинъ сѣ грыжяють за тѣхъ. Но явно е и това, че нѣй нѣмамы благодѣтельны заведенія за болны и луды.

Истина е че имамы много нужды, и че имамы за много нѣща да сѣ грыжимъ, но пакъ мыслѣмъ че не бива вече да

езъ болници. Мислѣхъ че е до-
шло врѣме да ся кроятъ планове за да
ся основатъ въ отечество-то ни поне
шесть главни и добръ наредени бол-
ниці, двѣ въ Сѣвернѣхъ Българіяхъ, двѣ
въ Срѣднѣхъ Българіяхъ (Тракіяхъ) и двѣ
въ Южнѣхъ Българіяхъ (Македоніяхъ). Отъ
тѣзи три-тъ да сѣ за болны, а други-
тъ три за луды. При това да сѣ раз-
дѣлены по на двѣ отдѣленія, едно-то
за мѣжѣ, а друго-то за жены. Таки-
ва заведенія щѣхъ да сѣ голѣмо бла-
словеніе за много злощастниці, и при
това щѣхъ да сѣ добры знакове че
между насъ има свѣстяваніе и напредѣкъ.
А. С. Ц.

ПРИМѢРИ ЗА ПИСТЕНІЕ.

10.

Понеже нищо нѣма по-насърдчилъ-
но за младежи-тъ отколкото примѣри-
тъ на онѣзи, които, ако и обстоятел-
ства-та имъ да сѣ были неблагопріят-
ны, сѣ ся отличили като изобрѣтатели,
прѣобразователи, и научни и държавни
мѣжѣ, то нѣй ще споменемъ въ на-
стоящій-тъ си членъ още нѣколко та-
кѣва примѣри.

Всякой чловѣкъ, който ся усѣща
че има нѣкой дарбъ, който може да
ся развие чрѣзъ прилѣжность-тъ и
трудолѣбіе-то, трѣбва да ся насърди
за да ся отрече отъ нѣкои нѣща и да
ся потруди старателно за обработване-
то ѣ; и за чуданіе е какъвъ успѣхъ
всякой може да направи ако постоян-
ствува въ старанія-та си.

Съчинителъ-тъ на книгъ-тъ «Пи-
стеніе» познавалъ трима младежи, кои-
то работили въ единъ дюкянъ, дѣто тѣ
правяли всякакъвъ видъ земеделѣцески
орудія. Тѣмъ имъ дошло на умъ-тъ че
тѣ можахъ да направятъ по-голѣмъ
работъ отъ праваніе-то на кола, рала
и пр. Тѣ, обаче, не сѣ прѣзирали про-
стѣ-тъ рѣчни работъ, сѣ коѣто тѣ сѣ
ся занимавали, но тѣ сѣ ѣхъ направили
срѣдство, чрѣзъ което тѣ сѣ можали
да постигнатъ едно по-высоко заніе.
Двама-та отъ тѣхъ работили старател-
но въ дюкянъ-тъ си прѣзъ лѣто-то, и
сѣ печалѣхъ-тъ си тѣ сѣ ся издържали
въ единъ гимназіяхъ прѣзъ зимъ-тъ. Е-
динъ-тъ отъ тѣхъ отпослѣ станѣлъ
главенъ учителъ въ едно главно учи-
лище, а другъ-тъ — отличенъ про-
повѣдникъ. Третій-тъ не оставилъ дю-
кянъ-тъ си, но той сѣ печалѣхъ-тъ си
кушилъ си научни и математически
книги и старателно ги изучавалъ въ
вечерно врѣме; той отпослѣ станѣлъ
управителъ на най-голѣмъ-тъ море-
плавателнѣхъ компаніяхъ въ свѣтъ-тъ.

Колко отлични чловѣци въ мла-
достъ-тъ си сѣ были прости работни-
ци и сѣ ся поддържали чрѣзъ рѣчни-
тъ си работъ, додѣто сѣ ся удостоя-
вали за една по-высока служба!

Хершелъ, отличенъ-тъ астрономъ,
ся е поддържалъ за нѣколко врѣме
чрѣзъ свирѣніе на нѣкои музикални о-
рудія за други, докато е правялъ а-
строномически-тъ си изслѣдванія. Той
е былъ нѣкога музыкантинъ въ едно
театро, и въ праздно-то врѣме изме-
жду свирѣніи-тъ, той излѣзвалъ вънъ и
гледалъ на небе-то съ телескопъ-тъ си;
и додѣто былъ още музыкантинъ той
направилъ такова астрономическо от-
крытие щото «Царско-то Общество»
му отдало почести.

Франклинъ е былъ бѣденъ чловѣкъ
и ся е поддържалъ чрѣзъ печатниці-
тъ си. Той не расточавалъ пары-тъ си

и не прѣминувалъ врѣме-то си напра-
дно. Той вынѣгъ ся стараялъ да па-
зи единъ чистъ характеръ, така щото
чловѣци-тъ сѣ имали повѣренность въ
него, и за това той е напредѣвалъ, и е
станѣлъ, както читатели-тъ ни знаѣтъ,
единъ прочутъ астрономъ и държавенъ
мѣжъ.

Фергюсонъ, другъ астрономъ, ся е
поддържалъ чрѣзъ живописество додѣто
ся е усъвършенствовалъ въ науки-тъ.

Долондъ былъ копринарь и слѣдовалъ
заніе-то си додѣто станѣлъ на 46
години. Прѣзъ това врѣме, обаче, той
ся потрудилъ да усъвършенствува ра-
зны видове телескопы, и той е успѣлъ
до толкова щото ся е припозналъ за
наученъ мѣжъ.

Винкелманъ е былъ сынъ на единъ
кундураджия, който е былъ толкова
бѣденъ, щото баща-та и сынъ-тъ пѣ-
яли вечеръ по улицы-тъ за да събе-
рѣтъ нѣколко пары, сѣ които послѣд-
ній-тъ да може да ся поддържа въ
гимназіяхъ-тъ. Отпослѣ баща-та ся раз-
болѣлъ, но сынъ-тъ ся трудялъ толко-
ва много въ работъ-тъхъ си щото той
можалъ да поддържа бащѣ си и себе
си додѣто слѣдовалъ да ся учи. Нако-
нецъ той ся отличилъ много като спи-
сатель върху классическы-тъ древност-
и и върху изящны-тъ искусства.

Самуилъ Ричардсонъ е былъ книго-
продавецъ, но въ сѣщо-то врѣме той е
писалъ книги. Той не искалъ да на-
пустне дюкянъ-тъ си, защото той былъ
рѣшенъ да ся поддържа отъ него, така
щото да може да бѣде свободенъ да
пише не онова което свѣтъ-тъ е же-
лаялъ да чуе, но онова което той, по
негово мнѣніе, ся е нуждаялъ да знае.
Той ся е отличилъ като списатель и е
можилъ да каже че той дѣлѣнъ за спо-
лукъ-тъхъ си на Божіе-то провидѣніе и
на свое-то си трудолюбіе, защото той
никога не е искалъ помощъ отъ прия-
тели-тъ си.

Повече-то отъ онѣзи, които сѣ ся
отличили въ изящны-тъ искусства, сѣ
были бѣдни. Ако да бѣхъ сѣ родили
богати, тѣ вѣроятно не бѣхъ извър-
шили онова което сѣ направили. Тѣх-
ны-тъ способности сѣ ся развили чрѣзъ
самъ-тъхъ имъ борбѣ съ неблагопріят-
ны-тъ имъ обстоятельства.

Мнозина даровити младежи трѣба да
има въ Българіяхъ, които бѣхъ ся от-
личили, ако дарбы-тъ имъ ся развѣяхъ.
Народъ-тъ има нуждѣ отъ тѣхны-тъ
дарбы, и бы ся ползувалъ много отъ
тѣхъ. Българскы-тъ народъ, както
всякой другъ народъ, ся нуждае отъ
искусны изобрѣтатели, които да мо-
гѣтъ да олекчатъ трудове-тъ на съо-
тественниці-тъ си, и въ сѣщо-то
врѣме да умножатъ производительность-
тъ имъ. Той има нуждѣ отъ чловѣцы,
които сѣ ся усъвършенствовали въ на-
уки-тъ, и които могѣтъ да приспособо-
бятъ начала-та имъ на земледѣліе-то
и на мѣстны-тъ занаяты. Той ся ну-
ждае отъ повече списатели, които да
могѣтъ не само да прѣвеждатъ книги
отъ чужды языцы, но сами да съчини-
ватъ книги, които да отговарятъ на
нужды-тъ му. Той има нуждѣ отъ та-
кѣва чловѣцы, и той ще ги приеме
добръ и ще ги награди щедро щомъ
ся появятъ. Българскы-тъ народъ е
направилъ достопохваленъ напредѣкъ
прѣзъ мнѣжи-тъ 25 години, и той ще
направи още по-голѣмъ напредѣкъ прѣзъ
идущы-тъ 25 години. Прочее, нека
младежи-тъ, които усѣщатъ че иматъ
нѣкой дарбъ да не ся обезсърдчаватъ

отъ неблагопріятны-тъ си обстоятел-
ства, но нека да ся насърдчаватъ отъ
примѣръ-тъ на други-тъ да постоян-
ствуватъ, да ся отрѣкѣтъ за сега отъ
нѣкои удоволствія, и да ся трудятъ
старателно така щото да могѣтъ да ся
усъвършенствуютъ до колкото е въз-
можно въ нѣкое художество или въ
нѣкой наука, и по този начинъ да
спечелятъ за себе си едно почетно
име и да станѣтъ народни благодѣ-
тели и служители Божии.

КОНСТИТУЦИЯ-ТА НА ОСМАНСКЪ-ТЪ ДЪРЖАВЪ.

(Продълженіе).

Камара-та на Прѣдставители-тъ.

Чл. 65. Число-то на Прѣдставители-тъ е
опредѣлено на основаніе на единъ прѣста-
витель отъ петдесетъ хиляды лица отъ мѣжъ-
кий полъ, принадлежащы на Османскъ-тъ
народность.

Чл. 66. Избираніе-то става съ тайно гла-
соподаваніе. Начинъ-тъ за избираніе-то ще
ся опредѣли съ единъ особенъ законъ.

Чл. 67. Посланіе-то на Прѣдставители-тъ
е неспогодимъ съ общы-тъ службы освѣтъ
съ службы-тъ на Министры-тъ.

Всякой другъ общи чиновникъ, избранъ
за Прѣдставитель, е свободенъ да приеме
или да откаже, но въ случай че приеме, той
трѣбва да си даде оставкѣ-тъ отъ служ-
бѣ-тъ си.

Чл. 68. Не могѣтъ да ся избиратъ за
прѣдставители :

- 1) Онѣзи които не сѣ отъ Османскъ-тъ
народность;
- 2) Онѣзи които, съ силѣ-тъ на особенъ
сѣмъствующъ законъ, иматъ нѣкои прав-
дини поради чуждестраннѣхъ-тъ службъ на
коѣто тѣ ся намирѣтъ;
- 3) Онѣзи които не знаѣтъ Турскы;
- 4) Онѣзи които сѣ на възраст по-малкы
отъ тридесетъ години;
- 5) Онѣзи които сѣ намирѣтъ на службѣ
на едно частно лице;
- 6) Онѣзи които сѣ испаднали и не сѣ
ся въздигнали законно;
- 7) Онѣзи които иматъ доказано лошо по-
веденіе;
- 8) Онѣзи които сѣ прѣтерпѣли сѣдебно
запрещеніе додѣто това запрещеніе не ся
е вдигнѣло;
- 9) Онѣзи които сѣ лишени отъ граждан-
скы-тъ си права;
- 10) Онѣзи които казватъ че принадле-
жатъ на чуждѣ народность.

Слѣдъ истичаніе-то на първый-тъ періодъ
отъ 4 години, едно отъ условия-та на из-
биремость-тъ на прѣдставительство-то ще
бѣде да знае да чете Турскы и, колкото е
възможно, да пише на този языкъ.

Чл. 69. Общы-тъ избиранія на прѣста-
вители-тъ ставатъ веднѣждъ въ всякой че-
тыри години.

Служба-та на всякой прѣдставитель трае
само четири години, но той може пакъ да
ся избере.

Чл. 70. Общы-тъ избиранія почиватъ,
най-късно, четири мѣсеца прѣди първый
Ноември, който е опредѣленный-тъ день
за събираніе-то на камарѣ-тъхъ.

Чл. 71. Всякой членъ отъ камарѣ-тъхъ на
прѣдставители-тъ прѣдставлява всички-тъ
изобио Османли, а не исключительно окръ-
жіе-то което го е избрало.

Чл. 72. Избиратели-тъ сѣ длѣжни да из-
биратъ свои-тъ прѣдставители отъ помежду
жители-тъ на областъ-тъ на коѣто тѣ при-
надлежатъ.

Чл. 73. Въ случай на растураніе-то на
камарѣ-тъхъ съ царско праде, общы-тъ из-
бирания трѣба да починѣтъ въ такова врѣме
щото камара-та да може да ся събере из-
ново, най-късно, шесть мѣсецы слѣдъ рас-
тураніе-то.

Чл. 74. Въ случай на смъртъ, на сѣдеб-
но запрещеніе, на дълго отсъствие, на из-
губваніе качество-то на прѣдставитель въ
слѣдствіе на осъжденіе или на приѣзаніе на
общы службы, постѣпватъ въ замѣстваніе,
сѣгласно съ прѣдписанія-та на избирате-
лнѣ-тъ законъ, и въ едно толокъ врѣмен-
но разстояніе, щото новы-тъ прѣдстави-
тель да може да упражни свое-то посла-
ніе, най-късно, въ слѣдующе-то събираніе.

Чл. 75. Посланіе-то на онѣзи прѣдстави-
тели, които ся избиратъ за допълненіе на

праздно мѣсто, трае само до идущы-тъ
общы избиранія.

Чл. 76. Ще ся даватъ отъ хазинѣ-тъ, на
всякой прѣдставитель, двадесетъ хиляды
гроша на всяко събираніе, и пѣтны-тъ му
разноска за дохожданіе и за отиваніе.

Число-то на тѣзи разноска ще ся опре-
дѣли сѣгласно съ правила-та на правилни-
ка, който нарежда пѣтны-тъ разноска, пла-
щаны на гражданскы-тъ чиновниці на Дър-
жавѣ-тъ, и смѣтаны на основаніе на единъ
мѣсечнѣхъ заплатѣ отъ пѣтъ хиляды гроша.

Чл. 77. Прѣдсѣдатель-тъ и двама-та под-
прѣдсѣдатели на камарѣ-тъхъ на прѣдстави-
тели-тъ ся избиратъ отъ Н. В. Султанѣ-тъ
отъ единъ каталогъ отъ девѣтъ подгласни-
цы избрани отъ Камарѣ-тъхъ по вышегла-
сіе, отъ които трима за прѣдсѣдательство-
то, трима за първо-то подпрѣдсѣдательство
и трима за второ-то подпрѣдсѣдательство.

Опредѣленіе-то на прѣдсѣдатель-тъ и на
подпрѣдсѣдатели-тъ става съ царско праде.

Чл. 78. Засѣданія-та на камарѣ-тъхъ на
прѣдставители-тъ ставатъ публично.

При всичко това, камара-та ще може да
прави тайны засѣданія, ако това ся прѣдло-
жи отъ министры-тъ или отъ прѣдсѣдатель-
тъ или отъ петнадесетъ-тъ членове, и ако
това прѣдложеніе ся одобри съ тайно гла-
соподаваніе.

Чл. 79. Никой прѣдставитель не може,
прѣзъ врѣме-то на събираніе-то, да ся за-
пре или да ся прѣслѣдва, освѣтъ ако ся хва-
не въ явнѣ прѣстѣпленіе или съ силѣ-тъхъ
на едно рѣшеніе отъ вышегласіе-то на Ка-
марѣ-тъхъ, което да позволява прѣслѣдва-
ніе-то.

Чл. 80. Камара-та на Прѣдствители-тъ
разисква законопроекты-тъ които ѣ ся под-
насятъ.

Тя приема, поправя или отхвърля распо-
режданія-та за финанціи-тъ или за консти-
туцій-тъхъ.

Тя разглежда подробно общы-тъ разно-
скы на Държавѣ-тъ, които ся обематъ въ
законъ-тъ на бюджетъ-тъ, и опредѣля коли-
чество-то имъ заедно съ Министры-тъ.

Тя опредѣля още заедно съ Министры-тъ
естество-то, количество-то и начинъ-тъ за
поправленіе-то и за събираніе-то на дохо-
ды-тъ назначены да покрѣятъ разноска-тъ

Сѣдебна-та Власть.

Чл. 81. Сѣдници-тъ, които сѣ опредѣлени
сѣгласно съ особны-тъ за това законъ и
снабдени съ дипломы (берати), сѣ непро-
мѣняеми; но тѣ могѣтъ да си дадѣтъ ос-
тавкѣ-тъхъ.

Въздиганіе-то на сѣдници-тъ по іерар-
хическы-тъ редъ, тѣхно-то промѣненіе,
тѣхна-та пенсия, и отстраненіе-то имъ, въ
случай на сѣдебно осъжденіе, ся подлагатъ
на правила-та на сѣщны-тъ законъ.

Този законъ опредѣля условия-та и из-
искваны-тъ качества за упражненіе-то на
службѣ-тъхъ на сѣдникъ или на други слу-
жбы отъ сѣдебный редъ.

Чл. 82. Засѣданія-та на всички-тъ сѣ-
дилища сѣ публичны.

Обнародваніе-то на рѣшенія-та е позволено.

При всичко това, въ опредѣлены отъ за-
конъ-тъ случаи, сѣдилище-то може да пра-
ви засѣданіе-то си дверѣмъ заключеннымъ.

Чл. 83. Всяко лице може, въ интересъ-тъ
на своѣ-тъхъ защитѣ, да употребѣи прѣдъ
сѣдилище-то позволены-тъ отъ законъ-тъ
средства.

Чл. 84. Никое сѣдилище на може да от-
каже подъ какъвто прѣдлогъ и да бѣде, да
сѣди единъ работѣ, които е отъ негово-то
вѣдомство.

То не може още да спре или да отложи
сѣденіе-то, слѣдъ като е починѣло да раз-
глежда или да испытѣва работѣ-тъхъ, освѣтъ
ако има отказваніе отъ странѣ на иска-
тель-тъ (лаваджій-тъ).

При всичко това, въ наказателнѣхъ работѣхъ
публично-то сѣденіе слѣдва да става съ-
образно съ законъ-тъ, въ случай даже ко-
гато искатель-тъ ся е отказалъ.

Чл. 85. Всяка работа сѣ сѣди отъ сѣ-
дилище-то до косто тя ся касае.

Сѣдбы-тъ между частны лица и Държа-
вѣ-тъхъ сѣ отъ компетентность-тъ на обы-
кновенны-тъ сѣдилища.

Чл. 86. Никое намѣсваніе не може да ся
упражни въ сѣдилища-та.

Чл. 87. Работы-тъ касателно до Шеріѣ-
тъхъ ся сѣдятъ отъ сѣдилища-та на шерѣ-
атѣ-тъхъ. Сѣденіе-то на гражданскы-тъ ра-
боты принадлежатъ на гражданскы-тъ сѣди-
лища.

Чл. 88. Сѣдница-та отъ разны катогорин, тѣхна-та компетентность, тѣхно-то вѣдомство и заплата-та на сѣдници-тѣ ся нареждають отъ законы-тѣ.

Чл. 89. Вънѣ отъ обыкновенны-тѣ сѣдница, не могатъ да ся съставятъ, подъ каквото название и да бѣде, извъредны сѣдница, нито пакъ комисии, за да сѣдятъ нѣкои частны работы.

Но третейскы-тѣ сѣдъ (такжикъ) и о-прѣдѣленіе-то на моведи (пѣломощни сѣдници) сѣ позволены въ опрѣдѣлны-тѣ отъ законъ-тѣ формы.

Чл. 90. Никой сѣдникъ не може да съсѣдини дѣжности-тѣ си съ други дѣжности за копто плаща Държава-та.

Чл. 91. Ще ся опрѣдѣлятъ царскы прокурори, копто да защищавать общы-тѣ интересы.

Дѣжности-тѣ и іерархія-та имъ ще ся опрѣдѣлятъ отъ законъ-тѣ. (Слѣдѣ).

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ВЕЛИКИЙ-ТЪ СЪВѢТЪ.

Въ Великий-тъ Сѣвѣтъ, който станѣ минѣлый-тъ четвъртъкъ, е имало около 250 души, състоящи отъ министры-тѣ, отъ высокы-тѣ улемы и отъ всичкы-тѣ военны и гражданскы чиновники. Всичкы-тѣ религіозны началници, съ исключение на Българскы-тъ Екзархъ, сѣ ся прѣдставлявали въ него чрѣзъ свои вѣкли. Мидхатъ паша говорилъ за дѣлъ-тъ на събрание-то, и слѣдъ прочитаніе-то на първы-тѣ и на послѣдны-тѣ прѣдложенія на Конференціи-тъ, той казалъ че всякой трѣба да размисли добръ и тогава да си даде свободно мнѣніе-то за приѣманіе-то имъ или за отхвърляніе-то имъ. Благодарение Богу, казалъ той, ный имамы 500,000 войнны, но нуждо-то количество пары за поддържаніе-то на войнѣ-тъ ни лициува. Въ случай на отхвърляніе-то имъ, Англія и Франція, прибавилъ той, не ще отворятъ войнѣ противъ насъ, и Австрія за сега ще бѣде неутрална. Отъ Мусулманы-тѣ Субхи паша, членъ отъ Державий-тъ Сѣвѣтъ, Мехмедъ Рушди паша, бывшій-тъ Великъ Везиръ, и нѣколко Улемы говорили силно за отхвърляніе-то на прѣдложенія-та на Конференціи-тъ, защото докачали независимость-тъ на Державѣ-тъ. Отъ Христіаны-тѣ Савва паша (Гръкъ), директоръ-тъ на Царскы-тъ андеи, духовный-тъ прѣдставитель на Анти-Хасунисты-тѣ Арменцы, вѣкли-тъ на Гръцкы-тъ Патріархъ и Хашамъ-Вашія-та говорили въ сѣщій-тъ смыслъ. Само Халетъ паша, министръ-тъ на търговіи-тъ, и вѣкли-тъ на Протестантскы-тѣ Арменцы сѣ говорили за въ ползѣ на миръ-тъ.

Наконецъ, Мидхатъ паша турилъ на гла-соподаване приѣманіе-то или отхвърляніе-то на прѣдложенія-та на Конференціи-тъ. Всичкы-тѣ присѣствующи дали гласъ за отхвърляніе-то имъ, и веднага една мазбата ся направила въ този смыслъ и ся подни-сала отъ тѣхъ.

СКЛЮЧВАНІЕ-ТО НА КОНФЕРЕНЦІИ-ТА.

Споредъ Л. Хералдъ въ послѣдно-то за-сѣданіе на пѣлѣж-тъ Конференціи, което станѣ въ Сѣботѣ, Сафетъ паша прочелъ една Нотѣ въ който казалъ че Порта-та, съ исключение на двѣ точки, приѣма послѣдны-тъ програмѣ на Европейскы-тѣ пѣломощници. Тѣзи двѣ точки были 1) опрѣдѣленіе-то на главны-тѣ управители (валіи) въ Босна и въ Българіи за по 5 години съ одобрение-то на 6-тѣ поржчителны Силы; и 2) учрежденіе-то на една Междуна-родна Комисіи, която да надзирава испол-неніе-то на прѣобразованія-та прѣдначер-таны отъ Конференціи-тъ. Въместо такава комисіи, Сафетъ паша прѣдложилъ въ Нотѣ-тъ си да ся съставятъ една избирате-льнѣ комисіи подъ прѣдсѣдательство-то на единъ Турскы чиновникъ. Тогава Лордъ Сализбери веднага станѣлъ и казалъ че тѣзи Нота различава много отъ исканія-та на Силы-тѣ, особенно когато въ неѣ нищо не ся споменува за опрѣдѣленіе-то на валіи-тѣ, и когато прѣдлагаема-та отъ Порта-тъ Комисія никакъ не доставя достаточно по-ржчителство. Въ такъвъ случай, Господство му казалъ че Конференція-та ся склучва. Генералъ Игнатіевъ направилъ подобны забѣлѣжки и послѣ всичкы-тѣ Европейскы пѣломощници излѣзли изъ стѣнѣ-тъ.

Споредъ Фарз дю Босфоръ въ послѣдно-то за-сѣданіе на Конференціи-тъ Сафетъ паша съобщилъ рѣшеніе-то на Великий-тъ Сѣвѣтъ, за който споменувамы по-горѣ. Това рѣшеніе, както е извѣстно, състояло въ чи-сто-то и просто-то отхвърляніе на послѣд-ны-тъ програмѣ на прѣдготовителнѣ-тъ Конференціи. Прѣдставители-тѣ на Силы-тѣ катъ чули това казали че Конференція-та ся склучва. Тогава Генералъ Игнатіевъ казалъ че понеже програмѣ-та на Конфе-ренціи-тъ е имала за цѣль улущение-то на състояніе-то само на възстанѣли-тѣ о-бласти, той не е можалъ да мысли до сега за Гръцкы-тѣ области, именно, за Ипиръ, Тесалия и особенно за островъ Критъ. Но сега когато тѣзи програма не съществуетъ вече, дѣйствиѣ-то на Европѣ не е ограни-чено, и тя може да прѣпоржчи на вниманіе-то на В. Портѣ населеніе-то на горѣ-ка-занны-тѣ области. Лордъ Сализбери и дру-гы-тѣ пѣломощници казали послѣ че тѣ прѣпоржчавать на вниманіе-то на Порта-тъ не само тѣзи три области, но всичкы-тѣ Христіаны въ Турскѣ-тъ Державѣ безъ исключение.

Всичкы-тѣ посланици и извъредни пѣ-ломощници на 6-тѣ поржчителны Силы сѣ ся рѣшили да напустѣтъ Цариградъ. Лордъ Сализбери замина въ вторникъ сутринѣ-тъ, а други-тѣ по причинѣ на лошо-то врѣме ся намирають още тука, но и тѣ утрѣ-въдруги день ще заминувають. Посланици-тѣ, копто прѣбывають въ Ц/градѣ, сѣ о-прѣдѣлили вече намѣстники-тѣ си [Chargés d'affaires].

Слѣдъ несполукѣ-тъ на конференціи-тъ, каквы мѣрки ще ся земають отъ Силы-тѣ спрямо Турціи, ще стане явно тогава когато тѣхны-тѣ прѣдставители имъ прѣдставятъ изложение-то си върху неѣ.

КНЯЗЬ БИСМАРКЪ.

Парижскы-тъ дописникъ на Таймс теле-графисва на 31 минѣлаго слѣдующе-то :

«Новина-та ся подтвърдява че въ нача-ло-то на тѣзи седмицѣ Князь Бисмаркъ е испратилъ на Баронъ Вертера, Германскы-тъ прѣдставитель на конференціи-тъ, една кратка депешѣ, въ който той осаждалъ крайнѣ-тъ медленность въ работы-тъ на конференціи-тъ, обвилъ че пѣломощници-тѣ сѣ отишли твърдѣ далечъ въ устѣпкы-тѣ си на Порта-тъ, и изразилъ скърбъ че Баронъ Вертеръ ся съгласилъ на тѣзи у-стѣпкы. Князь Бисмаркъ, въ сѣщо-то врѣме испратилъ една подобна депешѣ на Контѣ Мюнстера, Германскы-тъ посланикъ въ Лондонъ, въ който му казалъ да отиде при Лордъ Дерби, Англіискы-тъ Министръ на Външны-тѣ Дѣла, да му съобщитъ тѣзи де-пешѣ, и да му каже устно че той мысли че тѣзи устѣпкы и измѣненія на копто конференціи-тъ ся е съгласила, прѣдъ от-лаганіе-то и противаніе-то на Турціи, сѣ противны на достодѣніе-то на Европѣ, и сѣ повредили силѣ-тъ на съединеніе-то ѣ дѣйствиѣ».

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Военно-то министерство испратило въ Митровицѣ 8,000 пушкы за да ся разда-дѣтъ на Мусул. жители отъ това окръжіе.

Ахмедъ Кайсерли паша, бывшій-тъ Ка-питанъ паша, ся опрѣдѣлил за Сенаторъ, а Мехмедъ Рушди паша, бывшій-тъ В. Ве-зиръ, за членъ въ Министерскы-тъ Сѣвѣтъ.

Единъ телеграмъ отъ 6 того казва че всичкы-тѣ Рускы волници напустили Сърбіи.

Отѣтствие-то на Българскы-тъ Екзархъ или на нѣкой прѣдставитель отъ неговѣ странѣ, въ Великий-тъ извъреденъ Сѣвѣтъ, който станѣ минѣлый-тъ четвъртъкъ на В. Портѣ, е станало прѣдмѣтъ на разны осаж-денія и критикуванія отъ странѣ на мѣст-ны-тѣ Гръцкы, Турскы и Френскы вѣстници.

Напрѣдѣкъ, въ минѣлый-тъ си брой, казва че имало нѣколко Българи, копто искали сваяніе-то на Екзархъ-тъ, но множество-то въ Цариградъ за да покаже че е бла-годарно отъ него подписало единъ адресъ и му го поднесло.

Сераскеринъ-тъ направилъ единъ кон-тратъ съ една фабрика въ Анверъ за да му доставя въ всякой три дня по 5,000 пушкы отъ новѣ-тъ системѣ.

Членове-тѣ на дипломатическо-то тѣло и прѣдставители-тѣ на Силы-тѣ имали угоще-ніе въ сѣботѣ вечеръ у Гръцк. Министръ.

Единъ телеграмъ отъ Атина отъ 7 того казва че «языкъ-тъ който Мидхатъ паша употребилъ при посѣщеніе-то си на Гръц-кы-тъ Патріархъ, тѣй както и рѣшеніе-то на Великий-тъ Сѣвѣтъ въ Ц/градѣ, напра-вили голѣмо впечатленіе въ Гръціи. Едно поправленіе на Гръцкы-тѣ границы, и нѣ-колко устѣпкы на Турскы-тѣ Гръцы, копто сѣ изложены въ мемоаръ-тъ на Гръцко-то правительство, быхъ улещили единъ Тур-ско-Елинскы сѣюзъ».

Арменскы-тѣ жители въ градъ-тъ Ванъ ся намирають въ крайнѣ бѣдность по при-чинѣ на пожаръ-тъ, който станѣ тамъ прѣ-ди нѣколко седмицы. Загубы-тѣ отъ този пожаръ и отъ грабежъ-тъ на стоки-тѣ въз-лазили на 500,000 т. л.

Минѣла-та сѣботѣ, Мидхатъ паша, В. Везиръ, направилъ едно посѣщеніе на Гри-горіанскы-тъ Арменскы Патріархъ по слу-чай на новѣ-тъ години. Патріархъ-тъ и всичкы-тѣ Арменцы, копто ся намирають въ Турскѣ службѣ, посрѣщали твърдѣ учти-во В. Везиръ. На възваніе-то си въ па-тріаршіи-тъ той казалъ слѣдующе-то :

«Арменцы-тѣ подъ покровительство-то на Османцы-тѣ сѣ упалили отъ 400 години насамъ народность-тъ си, языкъ-тъ си и вѣрѣ-тъ си ; тѣ сѣ направили значителны успѣхы. Вѣрвамъ че тѣ ще жертвувать всичко за да защищавать Османско-то зна-мя, сега когато Султанъ-тъ е прогласилъ конституціи-тъ, съ който той прави всич-кы-тѣ си подданицы Османскы братія».

Патріархъ-тъ отговорилъ съ тѣзи думы:

«Ный смы человекъ направленъ за да ся молимъ ; днесъ ный ся молимъ за двѣ нѣ-ща : за отмахнуваніе-то на мѣнотинѣ-тъ копто окръжавать Турскѣ-тъ державѣ и за трайность-тъ на братство-то, което съ-ществуетъ между Османцы-тѣ. Посѣщеніе-то на Ваше Высочество ще ся запише съ златны буквы въ тевгеры-тъ на патріар-шіи-тъ. Да живѣе Султанъ-тъ ! Да живѣе Мидхатъ паша !».

НАРОДООПИСАТЕЛЬНЫ КАРТЫ НА ЕВРОПЕЙСКѢ ТУРЦІИ.

Напослѣдокъ двѣ народоописательны кар-ты на Европейскѣ Турціи сѣ ся появили на Англіискы языкъ. Една-та е картѣ-тъ на Германецъ-тъ Д-ръ Кипера, друга-та ся е початала въ географическо-то заведе-ніе на Англичанины-тъ Стяфорда. Послѣ-дня-та, която обема и Гръціи, е пригото-вена отъ Гръцы.

Въ първѣ-тъ картѣ Българи-тѣ населя-вають странѣ-тъ между Дунавъ и Старѣ-Планинѣ ; на югъ отъ Старѣ-Планинѣ — Едрене, Драма, Сересъ, околность-тъ на Солунъ, и Воденъ ; и на западъ отъ Нишъ — Ъсковецъ, Скопія и Манастиръ (Битола). И така Българи-тѣ населявають не само соб-ственны Българіи, но и Тракіи и Маке-доніи. Тѣхно-то число, казва Лонд. Таймс, ся е опрѣдѣляло различно. Германскы-тѣ землеописатели сѣ го давали 3,000,000. Лордъ Стянгфордъ, обаче, прѣди 9 годи-ны го е турилъ повече отъ 5,000,000 ; и въ Англіи това число ся приѣма сега за най-вѣрно.

Въ вторѣ-тъ картѣ Българи-тѣ ся ис-ключавать отъ Тракіи и Македоніи, и чи-сло-то имъ е турено 2,800,000. Въ тѣзи картѣ Албанци-тѣ ся считатъ за потомцы на Пелазгы-тѣ и слѣдовательно катъ Елин-ско племе. Въ нѣмъ Гръцы-тѣ въ Европей-скѣ Турціи сѣ турени 2,500,000 въместо 1,000,000.

Разлика-та между двѣ-тѣ карты е че споредъ единѣ-тъ, вѣтрѣшность-тъ на Тра-кіи и Македоніи е населена съ Българи, а споредъ другѣ-тъ — съ Гръцы. Послѣ-дня-та картѣ, казва Таймс, прѣдставлява онова, което Гръцкы-тѣ патриоти въ Атина и въ Ц/градѣ быхъ желали да е истина. За жалость, обаче, области-тѣ, копто тѣ притязавать за Гръцкы, сѣ по настоящему самый-тъ центръ на Българско-то и про-тивно-Гръцко движеніе. Нѣма съмнѣніе че Гръцы-тѣ и други нѣкои освѣнъ тѣхъ сѣ останѣли твърдѣ много излѣгани въ надѣ-жды-тѣ си катъ сѣ видѣли че на единъ народъ, който е игралъ толкова важнѣ роль въ исторіи-тъ, ся дава такава малко про-

странство въ народоописательны-тѣ карты, но тѣ трѣба да си останѣтъ съ излѣга-ны-тѣ си надежды.

ДОПИСКИ ИЗЪ БЪЛГАРИИ.

Отъ Ескы-Загря ни пишѣтъ че и тамъ ся подписалъ единъ благодарителенъ адресъ отъ нѣколко Българи по случай на консти-туціи-тъ, но множество-то, както въ града тѣй и по села-та, негодувало противъ това катъ казвало че то ще поднише подобны адресы само тогава когато види че дѣй-ствителны прѣобразованія ставатъ за обез-печеніе-то на животъ-тъ му, на имотъ-тъ му и на честь-тъ му, и за сѣщинско-то улущеніе на състояніе-то му.

Отъ Ескы-Джумаиъ ни пишѣтъ че сега наскоро отъ този градъ сѣ ся испратили за Пловдивъ два конскы товара съ дрехы и около 5,000 гроша за да ся раздадѣтъ на пострадавши-тѣ Българи въ окръжія-та на Пловдивъ и Т.-Пазарджикъ. За събира-ніе-то на тѣзи дрехы и на пары-тѣ съ-дѣйствовали най-много нѣкои отъ тамо-шны-тѣ Господжы, нѣщо, коесто имъ прави голѣмѣ честь. Надѣвамы ся че Господжы-тѣ и отъ други-тѣ Българскы градове, ко-пто още не сѣ ся испълнили дѣжность-тъ кѣмъ пострадавши-тѣ си братія и сѣстры, ще подражають примѣръ-тъ на Джумаликы.

Отъ Хаской ни бѣлѣжатъ че тамошно-то правительство раздало оружія-та на Бълга-ры-тѣ, копто бѣхъ ся зели отъ тѣхъ ми-нѣла-та пролѣтъ. По-добры-тѣ отъ тѣхъ, обаче, липцвали, а мухтари-тѣ были при-нудени да удрятъ печатъ и за тѣхъ че сѣ ся повѣрили на пригизатели-тѣ имъ.

Адресъ отъ Старо-Загорскы-тъ Господжы до Высокопочитаемѣ-тъ и Благороднѣи-шѣ-тъ ЛЕЙДИ СТЯНГФОРДЪ.

Госпожо ! Слѣдъ катъ дързувамы да принесемъ най-покорно дѣлобы-тѣ си по-читанія и сѣрдечны-тѣ си поздравленія кѣмъ Васъ, изразявамы Ви чрѣзъ настоящее-то си благодарность-тъ и признательность-тъ си въ Вашѣ-тъ Вашѣ личностъ за го-лѣмѣ-тъ и отличны-тъ заслугы, що напри-вихте и правите на пострадавши-тѣ наши братія и сѣстры въ отечество-то ни. Зао-честина-га, която послѣдува народъ-тъ ни, а най-вече сѣнародницы-тѣ ны въ Пловдив-ско е за неописаніе. Сами видѣхте и чу-хте плачъ-тъ и риданіе-то на хыляды ока-занны челоуѣчески сѣщества.

Высокопочитаемая и Благороднѣишая Госпожо ! хыляды Българскы сѣрдца и хы-ляды Българскы души славятъ и ще славятъ име-то Вы въ вѣкы, за гдѣто милостиво поглѣднѣхте на пострадавши-тѣ ны братія и сѣстры, катъ ся трудите да нахраните гладны-тѣ, да напоите жадны-тѣ, да обле-чете голы-тѣ, да подкрѣпите немощны-тѣ, да исцѣрите болны-тѣ и да утѣшите пе-чальны-тѣ и тѣжѣщы-тѣ.

Увѣривамы Вы, Высокопочитаемая и Бла-городнѣишая Госпожо, че Ваше-то име ще остане съ златны буквы написано въ Ис-торіи-тъ на Благодѣтели-тѣ на Българ-скы-тъ нашъ бѣденъ народъ ; — а най-вече катъ дѣла-та вы проповѣдвать, че Вый носите чисто христіанско сѣрдце, и истинно-христіанскѣ душѣ, съ копто красите благороднѣ-тъ вашѣ личностъ, ко-ято въ вѣкы вѣковъ ще ся благославя съ най-голѣмо уваженіе отъ потомство-го на народа ни.

Сѣщевѣрженно чрѣзъ Васъ поздравлява-мы и благодаримы на всичкы благородны Англичанкы и на Единбургскы-тъ Господжы, копто показажъ състраданіе кѣмъ злочести-нѣ-тъ на наши-тѣ братія и сѣстры, катъ ся притекохъ да принесѣтъ морально и ма-териально помощи-тѣ си.

И тѣй катъ възвѣсаемы молитвы кѣмъ Създателя за многолѣтствие-то Вы, оста-вамы на Васъ

Вѣрны и покорны
1876, Декем. 28. слѣд. подписи-тѣ на
С.-Загора С.-Загорскы-тъ Господжы.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатнищѣ-тъ на Д. Араміана
Агопѣанъ-Ханъ № 11.